

Collage en Impressies Amor Fati Samenspel

Wereldburgerschap-KernKring bijeenkomst 18-10-2025

Twee creatieve opdrachten: Lukt het buiten je kader te komen?

Na de startronde rond de kleurrijke tapastafel met drie nieuwe mensen in ons midden...

Welkom Tim Laboyrie & Madalina hristache!

Welkom Emelie van de Bij!

Juanita in een feestelijk gouden jasje

Gastvrij onthaal door Marianne

Introductie van het thema uit Amor Fati...

... met de Denkkaders en Geluksprincipes in de buitenste kring op het Speelbord

Naar twee creatieve oefeningen o.l.v. Tim om te onderzoeken of/hoe het bij het maken van 'iets' mogelijk is aan je eigen kaders te ontsnappen...

Daarna een zeer dwingend kader om te volgen: schrijf in 5 min 9 rijmende regels zonder woorden met e over "geel", zonder dat woord zelf te gebruiken!

In de afrondende dialoogronde deelden we met elkaar reflecties over hoe deze ervaring mee te nemen naar ons dagelijks leven?

Wat mij daarvan vooral is bijgebleven: de waarde van deze oefening om zich meer bewust te zijn hoe kaders in ogenschijnlijk 'praktische' dingen toch een sturende rol spelen. Een boeiende kwestie die we daarbij bespraken: hoe kan deze bewustwording helpen om zich vrijer te verhouden tot kaders? Het lijkt onmogelijk zich van kaders algeheel te bevrijden en wellicht is het ook onwenselijk, want hoe nodig zijn kaders om zich in de wereld te bewegen! Een gedeelde ervaring was dat 'out of the box', speels en 'onzinnig' durven experimenteren met het creatieve materiaal, de poort naar een vrije speelruimte ontsluit.

Als brug naar het thema wereldburgerschap leek ons vooral dat *dúrvén spelen* een belangrijk ingrediënt: een vrije speelruimte om elkaar als vrije burgers van de wereld te kunnen ontmoeten – en niet alleen als burgers van een natie of daarvan uitgesloten 'ongedocumenteerden', 'statushouders', 'vluchtelingen', ... en andere 'maskers' die het leven in de maatschappij bepalen; maskers als vervreemdende identificatie met dergelijke in- en uitsluitende kaders...

Dank dierbare wereldburgers - Tim voor de mooie oefening en Marianne voor je gastvrijheid!
En heel graag wie nog meer en andere reflecties en opborrelingen wil delen...

Deze bijeenkomst liet mij niet alleen nadenken over wereldburgerschap vanuit dit Amor Fati thema "Kaders en Levensgeluk", echter ook over ons *samenspel* zelf als een dynamiek tussen een (gekozen) 'kader' en het levensgeluk dat ons door dit samen spelen kan worden geschonken! Ons samenspel maakt ons tot spelers volgens spelregels waarmee we ons meer of minder verbonden voelen met het doel van ons spel, er verantwoordelijk voor voelen. Dat vraagt om de bijeenkomsten niet alleen te zien als (wel of niet) bijdragend aan ieders individuele levensgeluk, maar ook als een *oproep* zich verantwoordelijk te voelen voor het samenzijn als groep. Ik realiseer me dat ik stilzwijgend van zo'n commitment uitga of tenminste daarop hoop, terwijl ieder dat ook heel verschillend kan ervaren en zien.

Zo spraken we tijdens de startronde rond de tapas-tafel over de tijdgeest en de besmettelijke maatschappelijke gewoonte om niet meer te (hoeven) antwoorden op mailtjes, appjes, sms-jes etc. Een vervreemdende paradox: hoe meer mogelijkheden tot communicatie, hoe minder we communiceren...! Er lijkt ook een verschil in gewoonte wat dit betreft tussen oudere en jongere generaties: voor de jongere generaties is het gewoon dat je niet antwoordt ... waar het vanuit vroegere goede gewoonte 'not done' is om een boodschap niet te beantwoorden – of juist daarmee iets te (willen) zeggen, naar principes van communicatie volgens Watzlawick: 'niet communiceren is ook communiceren'.

Echter, in een samenleving waar non-communicatie de regel dreigt te worden, staat iets wezenlijks op het spel, de wederkerigheid. Dat is in mijn gevoel de (af)grond voor wereldburgerschap en speelt ook heel concreet voor onze groep: (hoe) willen wij zijn als groep, welke spelregels gelden er voor ons samenspel? Hoe wederkerigheid en dialoog te bewaren en hoe wenst ieder zich tot die spelregels te verhouden? Hierover schrijf ik op p.122 in Amor Fati dat je de spelregels van een (samen)spel kunt zien als 'het kader':

"Het spel is gebaseerd op én genereert een rolverdeling tussen mensen als spelers: die dialectiek betekent dat het samen spelen enerzijds uitnodigt tot vrij handelen en het uitvinden van nieuwe spelregels; terwijl de spelregels anderzijds bepalend zijn voor het laten ontstaan van een speelruimte en hoe vrij mensen zich daarbinnen gedragen en 'mogen' zijn. Deze kan ruimer zijn of nauwgezetter voorschrijven hoe spelers zich tot elkaar en het spel hebben te verhouden.

De wisselwerking tussen regels en spelers vormt een spel voor het kantelen van het geworpen zijn in het leven naar het vrije levensontwerp. In die beweging komen collectieve en persoonlijke dimensies van levenskunst samen als de wijze waarop spelers zich verhouden tot elkaar en zichzelf (hoe gaan wij om met regels?) – én tot wat er op het spel staat “

Het is een waagstuk om met elkaar steeds meer een groep wereldburgers te worden!

Heel graag tot zaterdagmiddag 22 november!

Onze volgende bijeenkomst staat in het teken van de spelronde van Inter-culturele Vorming: Marianne en Mitra nemen ons dan mee met een muzische werkvorm rond dit thema. Die dag zullen we vanaf 12 uur bijeenkomen in de OBA, afdeling Weesp. Dan is het tevens de QfWf-jaarlijkse Ontmoetingsdag, reden waarom de deuren dan eerder open gaan en we ook mensen uit de Quest-Kring met hapjes en drankjes welkom heten. Ik zal iedereen, die zich aanmeldt in een volgende mail in ons midden verwelkomen en het programma vanaf 13.00 tot 17.00 uur aankondigen.

Deze volgende spelronde is op het Amor Fati speelbord gevisualiseerd met Filosofisch Gereedschap: dat staat symbool voor verbindende en onderscheidende wijsheid tussen culturen – met de verwondering en schoonheid van het verschil – en voor verschillende stemmen in onszelf en tussen mensen. Zoals het de toon is, die de muziek maakt, kan de muziek ons helpen om stil te staan bij het beluisteren van de stemmen en wat klanken ons te vertellen hebben. Door te luisteren naar de verklanking kunnen we deze ‘tussenruimte’ in beleving brengen en hoe daarin ieder haar/ zijn stem mag laten klinken. En hoe dan tot samenzang te komen.....?

In het boek is het thema "Inter-Culturele Vorming door Filosofisch Gereedschap" in Amor Fati na te lezen op pp.154-160. De symbolen uit die Spelronde – de filosofische brug, de ladder en de lantaarn – staan meer voor verbindende kwaliteiten en de drie andere gereedschappen – de filosofische bril, het anker en de klauwhamer – staan meer voor onderscheidende kwaliteiten.

De filosofische brug - met de wijsheid van verbinding én respect voor verschillen: de brug verbindt beide oevers en de rivier geeft een vloeibare grens tussen ieders eigen plek.

